

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж4 97/22
28.9.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Весне Матковић, председника већа, Јасне Беловић и Весне Карацић Ристић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., улица ... бр. ..., кога заступа пуномоћник Драган Милић, адвокат из Београда, улица Уроша Мартиновића бр. 8/41, против туженог “Радио Бисер” д.о.о. ПД за саобраћај, трговину, издаваштво и радио и телевизијске активности, Пожаревац, улица Косте Абрашевића бр. 30, кога заступа Виолета Миленковић, а коју заступа пуномоћник Дејан Бојић, адвокат из Пожаревца, улица Моше Пијаде бр. 46, ради повреде ауторског права и др., одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П4 91/21 од 6.4.2022. године, у седници већа одржаној дана 28.9.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П4 91/21 од 6.4.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П4 91/21 од 06.04.2022. године, ставом **првим** изреке, одбијен је као неоснован приговор месне наредности истакнут од стране туженог. Ставом **другим** изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужени повредио имовинска ауторска права тужиоца, тако што је без овлашћења тужиоца и без плаћања накнаде аутору, економски искористио ауторско дело-фотографију под називом “...” у оквиру вести објављене на веб-презентацији медија туженог www.rtvbiser.rs и то дана ... године у оквиру вести под називом “НСЗ: Уредба о примени рокова у управним поступцима за време ванредног стања”. Ставом **трећим** изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужени повредио морална ауторска права тужиоца тако што је без овлашћења тужиоца јавно саопштио ауторско дело-фотографију под називом “nsz rozarevac 2019” без означања имена аутора у оквиру вести објављене на веб-презентацији медија туженог www.rtvbiser.rs и то дана ... године у оквиру вести под називом “...”. Ставом **четвртим** изреке, усвојен је тужбени

захтев тужиоца и утврђено да је тужени повредио морална ауторска права тужиоца тако што је без овлашћења тужиоца јавно саопштио ауторско дело фотографију под називом “...” у непотпуној форми у оквиру вести објављене на веб-презентацији медија туженог www.rtvbiser.rs и то дана ... године у оквиру вести под називом “...”. Ставом **петим** изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због повреде имовинског ауторског права тужиоца, а због неовлашћеног економског искоришћавања ауторског дела-фотографије исплати износ од 17.629,00 динара са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде па до исплате. Ставом **шестим** изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде моралног ауторског права тужиоца-права на назначење имена аутора, услед јавног саопштавања фотографије исплати износ од 25.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде па до исплате. Ставом **седмим** изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде моралног ауторског права тужиоца- повреде интегритета ауторског дела-фотографије исплати износ од 25.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде па до исплате. Ставом **осмим** изреке, обавезан је тужени да уклони ауторско дело тужиоца-фотографију под називом “...” са интернет портала под називом РТВ “...”, као и све примерке фотографије које поседује у телесном и бестелесном облику. Ставом **деветим** изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 39.210,00 динара, са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење па до исплате.

Против наведене пресуде, тужени је благовремено изјавио жалбу из свих законом прописаних жалбених разлога.

Испитујући правилност првостепене пресуде у складу са одредбом члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11, са каснијим изменама и допунама), другостепени суд је оценио да је жалба неоснована.

У спроведеном поступку, првостепени суд није починио ниједну од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1 до 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, ни ону из тачке 12 истог става на коју се неосновано указује жалбеним наводима, јер је изрека пресуде јасна, а у образложењу пресуде су дати јасни и непротивречни разлози о свим битним чињеницама.

Према утврђеном чињеничном стању, а што међу странкама није било спорно тужилац је аутор фотографије “...”, која је дана године објављена не интернет страници туженог На објављеној фотографији, на којој је приказана зграда Националне службе за запошљавање, није назначено име, псеудоним или знак тужиоца као аутора фотографије. Из исказа тужиоца саслушаног у својству странке које је првостепени суд прихватио као јасан, логичан, уверљив и у складу са другим изведеним доказима, утврђено је да је тужилац професионални новинар и фотограф, да ради на веб порталу ... чији је он оснивач и главни и одговорни уредник. Спорна фотографија настала је године као илустрација за вести које им је Национална служба за запошљавање слала. Фотографија је први пут је објављена дана ... године на његовом порталу. Када је објављена на порталу туженог дана ... године, није била потписана његовим иницијалима, била је измењена, била је кропована, односно

исечена и мања, мутније резолуције. Повредило га је што је тужени објавио предметну фотографију без његовог одобрења, измењену и непотпуну, погодило га је што није наведен као аутор те слике, јер је пре свега хтео да се његов рад вреднује и да људи који читају њихов портал знају да је то његова слика.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, примењујући одредбе чланова 2 став 2 тачка 9, 9 став 1, 2 и 3, 15, 17 став 1, 2 и 3, 19 став 1, 2 и 3, 30, 205 став 1 и 2, 207 став 1 Закона о ауторском и сродним правима, првостепени суд је одлучио као у изреци. Ово због тога што је објављивањем фотографије тужиоца “...” и у оквиру вести од ... године под називом “...” на свом интерном медију ... а без овлашћења тужиоца и без плаћања накнаде тужиоцу економски искористио наведено ауторско дело, чиме је повредио имовинско-ауторско право тужиоца, а његово наведено ауторско дело објавио је без назначења имена аутора и у непотпуној форми, чиме је повредио морално ауторско право тужиоца, због чега је првостепени суд одлучио као у ставовима другом, трећем и четвртом изреке. Даље је закључио да тужиоцу припада накнада материјалне штете, с обзиром да му као аутору припада право на економско искоришћавање и умножавање свог ауторског дела, те како је исту учинио доступном на свом интернет медију и то неограничени број пута и у неограниченом броју корисника, припада му накнада материјалне штете, а припада му и накнада нематеријалне штете због повреде моралног права ауторског права, имајући у виду чињеницу да је тужени фотографију објавио без означања имена аутора, те је исту јавно саопштио у непотпуној форми чиме је повредио морална права тужиоца и нанео му нематеријалну штету. Ценећи напред наведене околности, а имајући у виду ценоник УЛУПУДУС првостепени суд је на име накнаде имовинске штете досудио тужиоцу износ од 17.629,00 динара док је на име јавног саопштавања ауторског дела у непотпуној форми и на име јавног саопштавања ауторског дела тужиоца без назначења имена или псеудонима тужиоца као аутора, а сходно члану 200 ЗОО досудио износ од по 25.000,00 динара, водећи при томе рачуна о значају повређеног добра и циљу коме та накнада служи, као и томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом, због чега је и одлучио као у ставовима петом, шестом и седмом изреке. На досуђене накнаде имовинске и неимовинске штете досудио је законску затезну камату у складу са одредбом члана 189 став 2 и 277 ЗОО. Приликом одлучивања, осим одредаба Закона о ауторском и сродним правима које је цитирао, првостепени суд је ценио и стандарде професионалог поступања новинара прописаних Кодексом новинара Србије. Даље, првостепени суд је имајући у виду да је предметна фотографија неовлашћено објављена на интернет медију туженог који се приказује на адреси ..., а без сагласности тужиоца као носиоца имовинских права аутора одлучио као у ставу осмом изреке. Одлуку као у ставу првом изреке првостепени суд је донео имајући у виду одредбу члана 4 став 3 Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, јер је предмет овог спора повреда ауторског права, због чега је приговор месне надлежности истакнут од стране туженог, одбио као неоснован.

Правилно је првостепени суд поступио када је одлучио као у изреци и за своју одлуку дао правилне и јасне разлоге, које прихвата и другостепени суд и који жалбеним наводима ничим нису доведени у сумњу.

Неосновано је указује у жалби да првостепени суд није утврдио чињенице и околности које су од значаја за давање правилног одговора на питање да ли је ауторско

право тужиоца злоупотребљено и да ли је тужилац претрпео штету, јер је управо супротно томе, првостепени суд јасно утврдио да је фотографију која је ауторско дело тужиоца тужени објавио без назначења имена или псеудонима тужиоца, и објавио у непотпуној-измењеној форми, због чега нису основани жалбени наводи да је означен тужилац као аутор и да фотографија није мењана, већ је објављена у изворном облику.

Правилна је и одлука о трошковима поступка садржана у ставу деветом изреке, јер је донета правилном применом одредаба чланова 153 и 154 ЗПП уз правилан обрачун извршен у складу са АТ и ТТ, и уз правилно досуђену законску затезну камату у складу са одредбама чланова 277 и 324 ЗОО.

Са изнетих разлога, на основу одредбе члана 390 ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Весна Матковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић